

personer samt konsekvenserne for udlændingens herboende personer?

Op er det ikke en konsekvens at bede et menneske, der har fået permanent opholdstilladelse i Danmark på humanitær basis og nu har haft den siden 1998, om at rejse til sit hjemland med de risici, det så indebærer, hvis han vil leve sammen med sin kone og sit barn i en familie? Det må da siges at være en voldsom konsekvens. Er ministeren ikke enig i det?

Søren Søndergaard (EL):

Hørte jeg virkelig ministeren sige, at der var en i det mindste teoretisk mulighed for, at den pågældende kvinde kunne have fået lov at blive i Danmark, hvis hun havde søgt efter en anden paragraf? Var det, hvad jeg hørte, ministeren sige? Jeg kan se, at der er flere folketingsmedlemmer her, der har hørt præcis det samme. Det er jo skandaløst ud over alle grænser.

Jeg håber virkelig, at ministeren vil beklage sine udtalelser, for det kan i hvert fald ikke accepteres, hvis de fastholdes.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Nej, men jeg kan også hurtigt beklage, hvis den måde, jeg udtrykte mig på, kunne forstås sådan.

Sådan som hr. Peter Duetoft sagde det nu, er det så den bestemmelse, § 9, stk. 2, nr. 2, som Ombudsmanden også har taget stilling til. Ombudsmanden har også taget stilling til, hvorvidt det var rimeligt, at man ikke gav opholdstilladelse, om det var kritisabelt efter den bestemmelse, og derfor synes jeg da, det er fuldstændig naturligt at henvise til, at Indenrigsministeriets Udlændingestyrelses afgørelse har været prøvet ved Ombudsmanden, og han skriver klart og tydeligt, at der intet er at kritisere, og det gælder også den bestemmelse.

Jeg blev bare lidt usikker på grund af den måde, hr. Peter Duetoft først fik formuleret sig på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2014

12) Til indenrigsministeren af:

Peter Duetoft (CD):

»Vil ministeren oplyse, hvad der udtømmende forstås ved nær familiemæssig eller lignende tilknytning i udlændingelovens forstand, herunder om ægteskab, fælles bolig og fælles barn er omfattet, og endvidere oplyse, om det vil være

tilstrækkeligt, at ægtefællen og parrets fælles barn har permanent opholdstilladelse i Danmark?«

Peter Duetoft (CD):

Så vender vi tilbage til diskussionen om familiepolitik – det er det her med en nær familiemæssig eller lignende tilknytning til Danmark – og jeg synes, det kunne være lidt interessant at høre, hvordan ministeren og regeringen opfatter en familie.

Hvis man har boet sammen på samme adresse efter et giftermål i et par år og har et fællesbarn, er det så ikke en familie? Eller er det så løst et familieforhold, at det kan man da ikke rigtig tage højde for på nogen måde? Jeg synes, at det af mange grunde kunne være interessant at høre ministerens svar på det.

Jeg vil tro, at hvis man gik ud på Christiansborg Slotsplads og spurgte mennesker, om det kunne opfattes som en stærk familie, kernefamilien, så var der mange, der ville sige ja. Men det gør man åbenbart hverken i Udlændingestyrelsen eller hos ministeren.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jamen i den her sag og i forhold til dette spørgsmål snakker vi om en familie i udlændingelovens forstand. Og her er der nogle klare regler for familiesammenføring, hvornår man har retskrav på familiesammenføring, og så er der nogle særlige bestemmelser, som kan omfatte familiedlemmer, når særlige vilkår gør sig gældende, altså det her med sygdom, handicap osv.

De kan ikke bruges, når det drejer sig om almindelige slægtskabsforhold, som det bliver udtrykt, sådan som jeg også tidligere har sagt. Det står direkte i lovens forarbejde, Højesteret har taget stilling til det, Ombudsmanden har taget stilling til det, og de gælder ikke almindelige familiemæssige forhold. De er reguleret igennem de almindelige bestemmelser i § 9. Det gælder ikke de særlige bestemmelser. De kan ikke bruges, der skal nogle meget ekstraordinære forhold til, før man kan bruge de bestemmelser.

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne takke for svaret og sige, at det er dog alligevel forbløffende, at ministeren i ramme alvor kan mene, at den fortolkning skulle være den korrekte, men det må vi jo tage til efterretning.

Så vil jeg godt spørge ministeren – men jeg kan jo forstå på nogle af de svar, som ministeren